

Sygnatura akt I C 62/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Pietrzyk

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2019 r. w K.

sprawy z powództwa małoletnich M. L. i A. L. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego J. L.

przeciwko Towarzystwo (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki M. L. kwotę 400 zł (słownie złotych: czterysta i 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22.12.2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda A. L. kwotę 400 zł (słownie złotych: czterysta i 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22.12.2017 r. do dnia zapłaty;

III dalej idące powództwo oddala;

IV wzajemnie znosi pomiędzy stronami koszty procesu.

Sygn. akt I C 62/19

UZASADNIENIE

Powodowie M. L. i A. L. reprezentowani przez przedstawiciela ustawowego J. L. wnieśli o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwot po 1 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznane obrażenia ciała w związku ze szkodą osobową z dnia 5 czerwca 2016 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 21 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz każdego powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów wynikających ze spisu kosztów.

W uzasadnieniu powodowie podnieśli, że w dniu 5 czerwca 2016 r. miał miejsce wypadek komunikacyjny w K. powstały z winy kierującego pojazdem M. nr rej. (...), ubezpieczonego w zakresie OC u strony pozwanej, w wyniku którego obrażeń ciała doznali małoletni pasażerowie pojazdu V. (...) nr rej. (...) – M. L. oraz A. L.. Powodowie podali, że w dniu zdarzenia u obu z nich stwierdzono skręcenie kręgosłupa szyjnego, zaś w dniu 19.07.2016 r. – ortopeda stwierdził u obojga powodów bólowe ograniczenie kręgosłupa szyjnego. Powodowie wyjaśnili, że po przeprowadzeniu postępowań likwidacyjnych Ubezpieczyciel miarkując zadośćuczynienie wypłacił na rzecz powodów kwoty po 1 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Zdaniem powodów przyznane zadośćuczynienie jest symboliczne i nieadekwatne do doznanych przez powodów obrażeń.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od każdego z powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Strona pozwana w uzasadnieniu przyznała, że prowadziła postępowanie likwidacyjne w związku z kolizją z dnia 5 czerwca 2016 roku i wypłaciła na rzecz każdego z powodów 1 000 zł zadośćuczynienia za krzywdę oraz 100 zł odszkodowania. W ocenie strony pozwanej powodowie nie udowodnili zasadności roszczenia w wyżej wysokości. Strona pozwana zaznaczyła, że powodowie zostali w dniu kolizji przebadani w poradni ambulatoryjnej, nie stwierdzono u nich zmian neurologicznych, leczenie ograniczało się do jednorazowej wizyty w (...) w K. oraz jednej konsultacji ortopedycznej. Strona pozwana podała, że powodowie doznali co najwyżej przejściowych dolegliwości bólowych, gdyż z wiedzy medycznej wiadomo, iż badanie fizykalne nie pozwala stwierdzić, czy doszło do skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa. Strona pozwana wskazała, że wypłacone zadośćuczynienie skompensowało cierpienia powodów związane ze zdarzeniem. Strona powodowa podniosła, że ewentualne odsetki byłyby zasadne od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 czerwca 2016 r. w K. na ulicy (...) miał miejsce wypadek komunikacyjny, w którym poszkodowani zostali małoletni powodowie M. L. oraz A. L.. Sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

(okoliczności bezsporne)

W dniu zdarzenia lekarz specjalista chirurg (...) Centrum (...) w K. stwierdził u obu powodów skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa i zalecił przyjmowanie leków przeciwbólowych. W dniu 19 lipca 2016 roku M. L. zgłosiła lekarzowi ortopedzie-traumatologii dolegliwości bólowe głowy, zaś A. L. – kręgosłupa szyjnego. Lekarz ten zalecił powodom konsultacje neurologiczne.

Dowody: porady ambulatoryjne i karty konsultacyjne k. 8-9.

Dzieci przez okres około miesiąca od zdarzenia przyjmowały leki przeciwbólowe. Powodowie nie byli na zaleconej konsultacji neurologicznej, gdyż dolegliwości bólowe ustąpiły. Powodowie mają obawy przed podróżowaniem samochodem, które nasilają się szczególnie w miejscu kolizji.

Dowód: zeznania J. L. z 24.09.2019 r. e-protokół rozprawy od 00:08:46 do 00:21:53.

W dniu 21 listopada 2017 r. powodowie zgłosili stronie pozwanej szkodę. Decyzją z 8 grudnia 2017 r. pozwany Zakład (...) przyznał na rzecz każdego z powodów kwotę po 1 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Dowody: zgłoszenia szkody osobowej k.10,13, wydruki email k.11,14, decyzje z 8.12.2017 r. k.12,15.

Sąd zważył co następuje:

Ustaień faktycznych sąd dokonał w głównej mierze w oparciu o dokumentację medyczną powodów, dokumenty z postępowania likwidacyjnego, a także w oparciu o zeznania J. L.. Poza sporem pozostawał fakt, że strona pozwana co do zasady ponosiła odpowiedzialność za skutki wypadku z 5 czerwca 2016 r. Spór dotyczył zasadności przyznania dalszych kwot zadośćuczynienia.

Roszczenia dochodzone niniejszym pozwem wiążą się z umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej łączącą sprawcę kolizji z Ubezpieczycielem. Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Strona pozwana – Towarzystwo (...) z siedzibą w W. będzie ponosić odpowiedzialność gwarancyjną za skutki zdarzenia drogowego z udziałem małoletnich powodów. Podstawa materialnoprawna żądania znajduje oparcie w przepisie art. 445§1 k.c., który stanowi, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym (regulującym kwestię odszkodowania za szkodę na osobie) sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Granicę tej odpowiedzialności wyznacza m.in. przepis art. 361 § 1 k.c., który stanowi, że

zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Strona pozwana przyjęła na siebie odpowiedzialność za skutki wypadku z 5 czerwca 2016 roku. Zgłoszenie szkód nastąpiło w dniu 21 listopada 2017 roku. Postępowania likwidacyjne zostały zakończone decyzjami z 8.12.2017 r. (k.12 i 15) o przyznaniu powodom zadośćuczynienia w kwotach po 1 000 zł. Należy zaznaczyć, że nie powiodły się próby polubownego zakończenia sporu. Do zawarcia ugody, przez przyznanie powodom łącznego zadośćuczynienia i odszkodowania w kwotach po 1 500 zł, nie doszło między innymi z tej przyczyny, że przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów nie uzyskała pozwolenia sądu rodzinnego.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd doszedł do przekonania, że dotychczas przyznane kwoty zadośćuczynienia są niewystarczające. W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc, ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia, należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, Legalis). Jak podkreślono w wyroku Sądu Najwyższego z 11.07.2000 r., zadośćuczynienie pieniężne obejmuje zarówno cierpienia fizyczne, jak i cierpienia psychiczne (por. wyr. SN z 11.7.2000 r., II CKN 1119/98, niepubl.). W piśmiennictwie zwraca się uwagę, że zadośćuczynienie realizować ma trzy podstawowe funkcje: kompensacyjną, represyjną i prewencyjno-wychowawczą, przy czym kompensacja krzywdy ma odmienny charakter niż kompensacja szkody majątkowej – polega na wynagrodzeniu cierpień, jakich pokrzywdzony doznał w wyniku czynu niedozwolonego, dlatego wysokość zadośćuczynienia jest w pierwszym rzędzie uwarunkowana intensywnością cierpień i czasem ich trwania (por. wyr. SN z 29.9.2004 r., II CK 531/03, Legalis).

Obrażenia jakich doznali powodowie nie pociągały za sobą trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Dokumentacja medyczna z leczenia powodów nie jest obszerna. Leczenie powodów trwało krótko, ograniczyło się do wizyty w ambulatorium w dniu wypadku, wizyty kontrolnej u ortopedy-traumatologa oraz przyjmowania leków łagodzących ból. Sąd dał wiarę zeznaniom przedstawicielki ustawowej małoletnich M. L. i A. L. na temat czasu i sposobu leczenia dzieci. Matka powodów zaniechała wizyty u neurologa, gdyż dolegliwości bólowe powodów samoczynnie ustały. Analiza dokumentacji zdjęciowej uszkodzonego auta, którym podróżowali wówczas powodowie wskazuje, że siła uderzenia w tył pojazdu nie była znaczna. Powszechnie wiadomo, że tego typu uderzenie wywołuje u pasażerów dolegliwości i urazy takie jakie zgłaszali powodowie (w obrębie głowy i kręgosłupa). Wiąże się to z gwałtownym napięciem mięśni czy też uderzeniem głową w tył oparcia przednich foteli pojazdu. Zatem charakter i umiejscowienie urazów wskazuje, że niewątpliwie są one wynikiem zdarzenia z 5 czerwca 2016 roku. Od wypadku minęło ponad 3 lata zatem ciężko byłoby zakładać, że powstaną u powodów dolegliwości, które jeszcze się nie ujawniły. Z tych powodów, mając również na uwadze treść dokumentacji medycznej powodów, sąd uznał, że zbędne jest sięganie po opinię biegłego z zakresu ortopedii. Należy również zaznaczyć, że w niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia z kolizją z udziałem dzieci. Organizmy dzieci cechują się szybszą rekonwalescencją. Zazwyczaj też lepiej radzą sobie z traumą po kolizji komunikacyjnej. Niewątpliwie jednak uraz w psychice u powodów pozostał. Mając zatem na uwadze zakres obrażeń ciała powodów, stopień dolegliwości bólowych, ich wiek, stopień negatywnych przeżyć psychicznych, sąd doszedł do przekonania, że zadośćuczynienie za spowodowaną wypadkiem krzywdę powinno wynosić jednostkowo 1 400 zł dla każdego z powodów. Zadośćuczynienie w tej wysokości nie będzie jedynie zadośćuczynieniem symbolicznym, z drugiej zaś strony nie doprowadzi do wzbogacenia pokrzywdzonych. Skoro pozwane Towarzystwo (...) wypłaciło dotychczas powodom zadośćuczynienia w kwotach po 1 000 zł, to należało zasądzić dopłatę w kwotach po 400 zł na rzecz każdego z powodów.

W tych warunkach, zasadne było zasądzenie od pozwanego Towarzystwa na rzecz obu powodów kwoty po 400 zł. Orzeczenie w zakresie odsetek zapadło w oparciu o przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którego brzmieniem zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni

licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Odsetki od sumy zadośćuczynienia zasądzone począwszy od 22.12.2017 r., gdyż szkody zostały zgłoszone w dniu 21 listopada 2017 r.

Koszty procesu zostały wzajemnie zniesione. W myśl przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powodowie wygrali sprawę jedynie w 40%. Należy również zaznaczyć, że była możliwość uniknięcia sporu sądowego, gdyż powodom była proponowana ugoda, lecz przedstawicielka ustawowa nie postarała się o zgodę sądu rodzinnego na jej zawarcie.